

فضائل عترت طاهره

در تأویل آیات ظاهره

جلد اول

مؤلف

مفسر کبیر، محدث خبیر

علامه سید شرف الدین علی حسینی استرآبادی قدس سره

از علمای قرن دهم هجری

شاگرد برجسته علامه محقق کرکی قدس سره

ترجمه: محمد ظریف

سرشناسه : استرآبادی ، سید علی ، -۰۴۹ ق.
 عنوان قراردادی : تاویل الایات الظاهره فق فضایل العتره طاهره . فارسی عنوان
 و نام پدید آور : فضایل عترت طاهره در تاویل آیات ظاهره / سید شرف الدین علی
 حسینی استرآبادی ، ترجمه : محمد ظریف مشخصات نشر : تهران: راه نیکان
 ۶۹۳۱

مشخصات ظاهری : ۲ جلد

شابک دوره : ۸۷۹-۰۰۶-۷۹۲۷-۰۴-۷:

شابک جلد ۱ : ۸۷۹-۰۰۶-۷۹۲۷-۸۳-۴:

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

موضوع : تفاسیر شیعه -- قرن ۰۱ ق

موضوع : تاویل

شناسه اف رده : ظریف ، محمد ۵۳۳۱ - مترجم

رده بندی آنگره : ۵۹۳۱ ۱۴۰۲ ت ۵ الف ۶۹ BP

رده بندی دیویی : ۹۷۷.۲:

شماره کتابشناسی : ۲۲۳۹۱

نشر راه نیکان

بخش : عقائد امامیه

فضایل عترت طاهره در تاویل آیات ظاهره

تالیف : سید شرف الدین علی حسینی استرآبادی

ترجمه : محمد ظریف

جلد اول : ۱۳۹۶ شمارگان : ۲۰۰۰ دوره

شابک جلد ۱ : ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۹۷-۳۸-۴-۴ ISBN: 978-600-7297-38-4

شابک دوره : ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۹۷-۴۰-۷-۷

شماره ثبت مجوز : ۱۴۱۳۶۵۱ قیمت دوره دوجلدی : ۷۵۰۰۰ تومان

مقدمه خرجم

قرآن کریم یکی از دویزه وزین و یکی از دو ثقل گرانبهائی است که رسول خدا ﷺ از خود به یادگار گذاشت و فرمود:

اِنِّیْ سَأَمْلِکُمْ حِینَ تَرَوُنَّ عَلٰی عَنِ الثَّقَلِیْنِ، فَانْظُرُوا کِیْفَ تَخْلَفُوْنِیْ فِیْہَا.^۱

هنگامی که در کنار من بیرون می‌آید، از شما درباره این دو امانت

سؤال می‌کنم، ببینید با آن دو چگونه رفتار کردید؟

آیا حرمت پیامبر ﷺ را در مورد آن دو رعایت کردید؟ آیا حق آن حضرت را درباره آن دو ادا نمودید؟ آیا به آن دو تمسک کردید و آن دو را از دست خود قرار دادید؟ یا به آن دو بی اعتنائی نمودید؟

رسول خدا ﷺ کتاب خدا و عترت را در کنار هم قرار داد و فرمود: این دو همواره با هم هستند و هرگز از یکدیگر جدایی ندارند و تا مادامی که امت با این دو تمسک نمایند هرگز گمراه نمی‌شوند، یکی کتاب صامت است و دیگری کتاب ناطق.

امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود:

أنا کلام الله الناطق و هذا کلام الله الصامت.

من کلام گویای خداوند و این قرآن کلام خاموش حضرت حق است.^۱

یکی بیان است و دیگری بیان کننده،

در سوره آل عمران، آیه ۱۳۸ می فرماید:

﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾

«این بیان است برای مردم و هدایت و اندرز است برای پرهیزگاران».

و در سوره نحل آیه ۴۴ می فرماید:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾

«ما کتاب را به سوی تو نازل کردیم تا تو برای مردم آن را بیان کنی».

امام صادق علیه السلام فرموده اند:

نحن تراجم وحی الله.

«ما اهل بیت مترجم وحی الهی و بیان کننده آن هستیم».

حدیث ثقلین که از احادیث متواتر و مورد اتفاق فریقین است مطالب فراوانی دربر دارد و از جهات مختلف قابل بحث و بررسی است اینکه رسول خدا صلی الله علیه و آله قرآن و عترت را قرین یکدیگر و هر کدام را عامل نجات دیگری قرار داده^۱ و فرموده: «میان آن دو هرگز افتراق و جدائی نیست» لازمه اش این است که میان آن دو کاملاً هماهنگی باشد و همواره هم-سو باشند و در اوصاف با یکدیگر مطابقت داشته باشند.

امیرالمؤمنین علیه السلام در یکی از خطب نهج البلاغه^۲ پس از چهل وصف برای قرآن ذکر کرده اند و اهل بیت علیهم السلام تمام آن اوصاف را دارا می باشند. در ولید توصیف و در اولین فرامی فرماید:

۱. بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۴۶.

۲. بصائر الدرجات، ص ۱۲۴، باب ۱۹؛ بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۱۰۵، ح ۴.

۳. شیعه و سنی از ام سلمه روایت کرده اند که گفت: از رسول خدا شنیدم که فرمودند: «علی مع القرآن و القرآن مع علی، لا یفترقان حتی یردا علی الحوض». امالی طوسی، ص ۴۶۰، ح ۱۰۲۸؛ المعجم الصغیر،

ج ۱، ص ۲۵۵؛ الجامع الصغیر، ج ۲، ص ۱۷۷؛ کنز العمال، ج ۱۱، ص ۶۰۳، ح ۳۲۹۱۲؛ فیض القدیر، ج ۴، ص ۴۷۰؛ تاریخ الخلفاء، ص ۱۹۱؛ مناقب خوارزمی، ص ۱۷۶.

ثم انزل عليه الكتاب، نوراً لا يطفأ مصابيحُه.

خداوند کتاب را بر پیامبرش نازل فرمود و آن نوری است که خاموشی ندارد.

رسول خدا ﷺ فرموده‌اند:

ان هذا القرآن هو النور المبين والحبل المتين.^۱

خداوند تبارک و تعالی نیز در قرآن می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُوراً مُبِيناً﴾.^۲

«ای مردم، از سوی پروردگارتان برای شما برهان و دلیلی (چون پیامبر و

معجزاتش) آمد و نور روشنگری (مانند قرآن) به سوی شما نازل کردیم».

قرآن نور است، هل یستلک فی نور؟ نیز نورند.

امیرالمؤمنین (علیه السلام) می‌فرماید:

أنا عين الله في أرضه، أنا لسان الله الناطق في خلقه، أنا نور الله الذي لا يطفأ.

من چشم بینای پروردگار، زمین و زبان گوئی او در میان خلق و نور تابان

او هستم که برایش خاموشی نمی‌باشد.^۳

حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) در توصیف امام (علیه السلام) می‌فرماید:

الامام البدر المنير والسراج الزاهر والنور الساطع.

امام ماه تابان، چراغ فروزان و نور درخشان است.

و در قسمت دیگری از آن می‌فرماید:

الامام كالشمس الطالعة المجللة بنورها للعالم.^۴

امام مانند خورشید فروزان و تابناکی است که همه عالم را به نور خود

روشن می‌سازد.

۱. بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۱.

۲. سوره نساء، آیه ۱۷۴.

۳. بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۳۴.

۴. کافی، ج ۱، ص ۴۹۳؛ بحار الأنوار، ج ۲۵، ص ۱۲۳.